

Tam v krásné Šumavě

$\text{♩} = 174$

Tam v krás - né Šu - ma - vě,
pře - ce vzpo - mí - ka
tam vís - ka
zús - ta - la

má rod - ná,
v mé m srd - ci,
po dos - ti dlou - hý čas
že já na Šu - ma - vu
je mnou o -
za - po - me -

puš - tě - ná.
nout ne - chci. 1. Však 2. Vždyť tam na Šu - ma - vě

ko - léb - ka má rod - ná,

v krás - né ze -

le - né Šu - ma - věn -

1. ce.

2. V té malé světničce, kde jsem se narodil,
na klíně matičky jen bezstarostně žil.
Můj otec pečlivý, ten o to vždycky dbal,
bych rodnou dědinku nade vše miloval.
Vždyť tam na Šumavě...
3. To dětství překrásne, vrať se mi ještě zpět,
kde ve hrách strávil jsem celý svůj mladý věk.
Kde z rodného domu, z té louky zelené,
do mé vlasti české hleděl bezstarostně.
Vždyť tam na Šumavě...
4. Když slunko zapadá tam za hory kdesi
a větrík pohrává s českými pralesy,
jak milo, útulno v té malé dědince,
nevyměnil bych ji ani za tisíce.
Vždyť tam na Šumavě...
5. Když máj k nám zavítá do naší dědiny,
vždy večer sedíme, předem vzpomínáme.
Když večer v soumraku vše sladce spočívá,
zpěv dívek, jinochů Šumavou zaznívá.
Vždyť tam na Šumavě...
6. Jen jednou, Bože můj, nechť spatřím domov svůj,
tu krásnou Šumavu a jasnou Vltavu.
Pak přijdu rád nazpět, radosti zaplesám,
pozdrav ti, Šumavo, z ciziny zasílám.
Vždyť tam na Šumavě...
7. Tu rodnou dědinku v paměti zachovám
a neodradím se těm šumavským horám.
Vážit a milovat tu naší českou vlast
je nejkrásnejší cnost a nejmilejší slast.
Vždyť tam na Šumavě...